

Vízitúra - 2007

2007. július 16-án nekivágtunk életünk első vízitúrájának. Korán keltünk, hogy időben indulhassunk. A többiek már előző este a kollégiumban „aludtak”. Az éjszakát persze nem alvással, hanem a nyári élmények elújságolásával töltötték. Hétfő reggel kicsit késve indultunk. Néhány óra buszocskázás után megérkeztünk első szállásunkra, ahol nagy kihívást jelentett a sátrak felállítása. Megismerkedtünk az új hellyel, majd a Tisza partján megkaptuk a 2007-es év nyári kollekcióját (mentőmellény és evező). Mint később kiderült Csehi tanár úr hozta a formáját, hisz fehér ponchójával és szalmakalapjával mindenkit levett a lábáról. De Tóth Csaba tanár úr sem okozott csalódást, hentesköpenyre emlékeztető ruhája mindenki érkezőjét felkeltette. Összeállítottuk hajónk legénységét és újoncként kenuba pattantunk. Az árral szemben való evezés nem nyerte el tetszésünket. A sátraink sem teljesen stabil állapotban álltak, de megfelelték az esti „kalandozásoknak”. Az első vízreszállásunk elég „ingadozó” volt, majd néhány óra evezés után Szatmárcsekére érkeztünk. A tábori főszakácsunk már finom paprikás krumplival várt minket. Papp József tanár úr vezetésével Tivadart tűztük ki következő úti célunknak. Utunk során kisebb látogatást tettünk a Túri-bukógáthoz, ahol sokan a lefelé zúduló vízsugarak hatására megváltak fürdőruhájuktól. A kimerültségtől az evező tartása is gondot okozott, mikor feltűnt a színen a motorcsónak kapitánya, Zsolti bácsi. Tivadari esténk elég izgalmasra sikeredett, amit az éjszakai beszélgetések is bizonyítanak. Gergelyugornynán óriási tömeg fogadott minket. Délután a Vízividámparkban kapcsolódtunk ki. Az esti kimenőért meg kellett harcolnunk, és néhány ember a megadott időpont túllépésével is megpróbálkozott (de nem sok sikerrel). Másnap reménykedve vágtunk neki utunknak, hisz a leghosszabb táv várt ránk. Hosszú evezés után Tiszaogyoróson kötöttünk ki. Itt a tábor utolsó kihívásával küzdöttünk meg, a kenunk rendberakásával. A kezdeti nehézségek ellenére a sátrak felállítása már egész könnyen ment. Az egyforma színű sátrak lakónak néha gondot okozott a „hazajutás”. Szombaton sikerektől ittasan, de persze kicsit szomorkodva igazi túlélőkként indultunk haza. Ez a túra egy örök emlék marad számunkra. Jövőre is ott leszünk! Köszönjük!

Balog Zsófia és Forgó Evelin

A vízitúra képeit megtekinthetitek a galériában!